

financiranje projekta ter se dogovorili, kaj bo naredila katera organizacija, kako bo vsak od partnerjev poskrbel za promocijo projekta in s katerimi deležniki se bo povezal.

Na podlagi dobrih praks po Evropi bomo projekt predstavili nacionalnim in evropskim političnim odločevalcem in jih seznanili s pomenom izobraževanja starejših. Prizadevali si bomo, da bi tako na državni kot evropski ravni dobili skupni dokument o položaju obeh skupin (mlajših in starejših oseb) v družbi ter o medgeneracijskem sodelovanju. Pogovorili smo se o temah za intervjuje in njihovi izvedbi ter o skupnih projektih mlajših in starejših (med aktivnostmi bo na primer tudi graditev mostov iz papirja, kar zna biti zelo zanimivo in zabavno).

Kot je poudaril Schone, moramo javnost nenehno opozarjati, kako pomemben vpliv ima učenje na spremembe v družbi, še posebej pa bi morali pri tem sodelovati tudi mladi in za to prevzeti odgovornost. Dodal je, da bi morale imeti vse univerze oddelke za tretje življenjsko obdobje, izobraževanje pa bi moralo biti dostopno vsem ne glede na izobrazbo, status, narodnost ... Strinjali smo se, da bi moralo biti politično zavedanje o pomenu izobraževanja starejših oseb splošno priznано in na dosti višji ravni, saj odločilno prispeva k zmanjšanju zdravstvenih težav pri starejših, še posebej pri osebah z demenco.

Anja Šonc

Izobraževanje za pomoč starejšim

Koordinatorji in koordinatorice programa Starejši za starejše s Celjskega skupaj s pokrajinsko koordinatorico Ivanko Tofant (v sredini prve vrste)

Med udeleženci izobraževanja društvenih koordinatorjev programa Starejši za višjo kakovost življenja doma, ki ga je v Izoli pripravila Zveza društev upokojencev Slovenije, so bili tudi koordinatorji s Celjskega. Izobraževali so se skupaj s kolegi iz Šaleške doline, s Koroškega in iz Zasavja.

Štiridnevno delovno srečanje je bila priložnost za temeljit pogovor o opravljenem delu v preteklem letu in o nadaljnjih smernicah programa. V Pokrajinski koordinaciji Celje so prostovoljci lani obiskali 4.972 starejših. Med njimi je bilo 1.200 takšnih, ki so potrebovali pomoč in jo tudi dobili. Vseh obiskov je bilo 8.715 (v Celju 505, Rogaški Slatini 918, Slovenskih Konjicah 715, Dobju 120 ...), pomoči pa 2.939. Kot rada poudarja predsednica ZDUS **Mateja Kožuh Novak**, cilj projekta ni popisovanje, temveč iskanje pomoči potrebnih in zagotavljanje pomoči. Največ pomoči so zagotovili kar

v društvih upokojencev, druge s pomočjo Rdečega križa, Karitas, centrov za socialno delo in drugih. Glede na vrsto pomoči je v letu 2014 na Celjskem prevladovalo druženje – 331, sledijo: sprehodi (49), prevozi (61), hišna opravila (85), dostava iz trgovine (63), dostava hrane (129), denarna pomoč (4), humanitarni paket (89), zdravstvena oskrba (10), osebna nega (11), družabne igre (1) in drugo (704 oziroma 44,3 odstotka).

Številke so seveda samo eden izmed pokazateljev dela. Kako dobro je bilo delo v rešnici opravljeno, je v veliki meri odvisno od sposobnosti in znanja prostovoljcev. Izobraževanje, kakršnega so bili deležni koordinatorji, je zato še toliko pomembnejše. Tokrat so izstopale predvsem teme, povezane z nasiljem nad starejšimi in vse bolj razširjeno demenco. Seveda so bile dobrodošle tudi teme,

povezane s samopodobo prostovoljcev ter z vlogo in nalogami društvenega koordinatorja.

Med predavatelji sta navdušila predvsem kriminalistični inšpektor **Cveto Kokalj** in vodja projekta Starejši za starejše v ZDUS Rožca Šonc s poglobljenim pogledom v nasilje v družini, še zlasti nad starejšimi. Tako je Cveto Kokalj med drugim poudaril, da se nasilje nikoli ne konča samo od sebe. Kljub dilemam glede prijavljanja nasilja je bil odločen: »Ni dovolj, da poslušamo o nasilju, ampak moramo problem pomagati reševati! Nasilje moramo prijaviti – lahko tudi na anonimni telefon policije **080 1200** ali na katerega izmed telefonov SOS.« Njegovo celovito predstavitev je nadgradila **Rožca Šonc** z zanimivim razmišljanjem o zaznavanju nasilja nad starejšimi.

Milena Brečko Poklič